

Piotr Rapp, Piotr Wawrzyniak

[Redakcja "Ochrony Zabytków"]

Ochrona Zabytków 50/2, 184

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W sprawie źródła finansowania Dworu Dolnowiejskiego w Myślenicach

W numerze 1/1997 „Ochrony Zabytków” ukazał się komunikat państwa Bogusławy Kwiatkowskiej-Baster i Zdzisława K. Bastera pt.: *Dwór Dolnowiejski w Myślenicach*. W tym interesującym materiale, kończącym się optymistycznie, gdyż w przeciwieństwie do wielu innych polskich dworów tym razem udało się uratować od zagłady jeden z nich, znalazło się kilka nieścisłości, które wymagają sprostowania. Na str. 62 i 63 znalazły się informacje, iż „*środki finansowe uzyskane z Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa przeznaczone na prace adaptacyjno-budowlane, których koordynacji, jako inwestor zastępczy podjął się Krakowski Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa*”. Przede wszystkim stwierdzić należy, że nie istnieje „Narodowy Fundusz Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa” lecz „Narodowy Fundusz Rewaloryzacji Zabytków Krakowa”, utworzony na podstawie ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o Narodowym Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa (Dz. U. nr 21, poz. 90). Nie istnieje też,

pisany z dużej litery Krakowski Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa lecz Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa, mający siedzibę w Krakowie.

Wspomniane w komunikacie prace były finansowane z Wojewódzkiego Funduszu Odnowy Zabytków w Krakowie, utworzonego na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 1979 r. o terenowych funduszach odnowy zabytków (Dz. U. nr 8, poz. 46, zm. 1988 r. nr 19, poz. 132, zniesionych 1990 r. nr 89, poz. 517) uchwałą Rady Narodowej Miasta Krakowa nr 80 z dnia 29 czerwca 1979 r. w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Funduszu Odnowy Zabytków w Krakowie i wprowadzenia dopłat na rzecz tego Funduszu (Dz. Urz. R. N. M. K. z 1979 r. nr 12, poz. 38, z 1984 r. nr 1, poz. 1 Dz. Urz. W. K. z 1988 r. nr 9, poz. 41), zniesionego z mocy samego prawa z dniem 1 stycznia 1991 r. na mocy art. 1 ust. 1 pkt 11) i ust. 2, art. 25 pkt 2) oraz art. 27 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz. U. nr 89, poz. 517), a nie z funduszu

wymienionego w tekście komunikatu.

Dysponentem wojewódzkiego Funduszu Odnowy Zabytków w Krakowie był Prezydent Miasta Krakowa, który zarządzeniem nr 43 z dnia 10 sierpnia 1979 r. w sprawie gospodarowania Wojewódzkim Funduszem Odnowy Zabytków w Krakowie upoważnił do dysponowania tym funduszem w jego imieniu Dyrektora Zarządu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa (Dz. Urz. R. N. M. K. nr 15, poz. 46).

Natomiast Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa był i jest nadal dysponentem Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa, a jednostką organizacyjną upoważnioną do obsługi finansowej tego funduszu jest wspomniany już Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa. Ta podwójna rola ZRZZK w odniesieniu do NFRZK i WFOZ w Krakowie stała się zapewne przyczyną zaistniałej nieścisłości w skądinąd bardzo interesującym komunikacie poświęconym Dworowi Dolnowiejskiemu w Myślenicach.

Z poważaniem
dr Piotr Dobosz

Redakcja „Ochrony Zabytków”

Do artykułu naszego autorstwa *Rewaloryzacja pałacu w Dobrzycy – opis wybranych badań i prac*

konstrukcyjnych zamieszczonego w numerze 1/97 zakradł się błąd, co niniejszym prostujemy. Mianowicie moment powstania pierwszego założenia murowanego

(kamienica kamienno-ceglana) w Dobrzycy przypadł na około połowę XVI, a nie jak mylnie podano XV wieku.

Z poważaniem
dr inż. Piotr Rapp
mgr Piotr Wawrzyniak